

Välkommen till dansföreställningen *Wild poetry*

Lärarmaterial

Det här materialet är tänkt som inspiration till lärare och elever. Här finns förslag på hur ni kan arbeta med teman och tankar som föreställningen kan väcka.

Innehåll

- Om *Wild poetry*
- Om dans och GöteborgsOperans Danskompani
- Samtalsfrågor efter föreställningen

Wild poetry är skapat av koreografen Hofesh Shechter.

Hofesh Shechter är lite av en rockstjärna i dansvärlden. Dansarna är i ständig rörelse och förvandlar upplevelsen genom nya uttryck. Som ett kokande hav där nya bilder stiger upp till ytan. Det är intensivt, överraskande, ibland rent meditativt.

Hofesh Shechter skapar själv musiken till sina verk – atmosfäriska kompositioner som ackompanjerar hans explosivt fysiska stil.

Verket varar ca 45 minuter.

Världspremiär 3 november 2023.

Skolföreställning 20 november.

Inför föreställningen

Om GöteborgsOperans Danskompani

GöteborgsOperans Danskompani är ett samtida danskompani som bjuder in koreografer att skapa verk för och tillsammans med dansarna. Vi spelar föreställningar på GöteborgsOperans scener samt turnerar i Västra Götaland, i Sverige och internationellt. Danskompaniet består av 38 dansare från ett tjugotal länder och konstnärlig ledare är Katrín Hall.

De 16 dansarna i *Wild poetry* arbetar heltid i GöteborgsOperans Danskompani.

På den här länken finns mer information om danskompaniet och om föreställningen, inklusive foton och rörligt material: [Wildpoetry](#)

Om dans

Rörelse och dans, rytm och sång har varit en del av mänskliga kulturer under tusentals år. Dansande människor finns avbildade på såväl 4000 år gamla hällristningar i Tanum som drygt 15 000 år gamla grottmålningar i Frankrike.

Konst och kultur, däribland dans, kan visa på nya sätt att betrakta omvärlden på, vår tillvaro och oss själva. Den kan bekräfta oss, provocera oss, vidga våra tankar och känslor men också öka vår förståelse för andra.

Dans kan ta sig många uttryck och ha en mängd olika syften. Dans kan innebära motion, tävling, underhållning och umgänge men kan också vara en scenkonstnärlig kommunikation mellan scen/utövare och publik. Dansen, liksom konst och kultur överlag, förändras ständigt, i takt med samhället och tiden. Ofta är dansen ordlös, och därmed obunden av språk. Inte sällan är den kulturellt betingad. Det kan vara bra att ha med sig att förförståelse av dans och rörelse varierar i olika kulturer, länder och världsdelar.

Samtida dans är en konstart med många uttryck. Ibland finns en berättelse att följa från början till slut, ibland är verket abstrakt, med fragment av historier eller känslöstämningar. Som åskådare är du fri att göra din egen tolkning. För en del kan det underlätta att betrakta dans som en dikt eller som ett musikstycke, där man inte måste hitta en handling, eller förstå. Istället kan man försöka att vara vaksam på vilka känslor dansen väcker.

Samtalsfrågor efter föreställningen

Tips! Vänta gärna en dag eller två innan ni diskuterar. Det kan vara en fördel att få smälta intrycken.

Beskriv

Börja med att låta eleverna beskriva vad de såg, så neutralt som möjligt.

Undvik värderingar. Förslag på frågor:

Nämn tre saker som du minns från föreställningen.

Om rummet och ljuset

- Hur såg dansytan/scenrummet ut?
- Hur upplevde du ljuset?
- Förändrade det sig under föreställningens gång och isåfall hur?

Om dansarna och rörelserna

- Vad gjorde dansarna?
- Hur rörde de sig? Tillsammans/i grupper/en och en, snabbt/långsamt, rytmiskt, ryckigt, flödande osv...? Visa gärna exempel på rörelser du minns.
- Hur var dansarnas ansiktsuttryck?

Om musiken och ljudet

- Hur upplevde du musiken? Försök beskriva den.
- Påverkade musiken och rytmen dig? Hur, i så fall?

Om kostymerna

- Vad hade dansarna på sig?
- Vilka former, färger hade kostymerna?
- Förändrade kostymerna sig under föreställningens gång?

Tolka

När alla fått beskriva vad de såg och upplevde kan samtalet övergå i tolkning.

Uppmana eleverna att lyssna på varandra. Alla har rätt till sin egen tolkning, det finns inget rätt eller fel. Det kan vara spännande att höra hur olika, eller ibland lika, upplevelser vi kan av samma föreställning. Förslag på frågor:

- Vad betydde det du upplevde för dig?
- Vilka associationer fick du?

En hälsning från koreografen Hofesh Shechter.

“Jag var ett blygt barn och jag tyckte om hur dansen fick mig att våga uttrycka mig. Det lockade att kunna bryta barriären mellan mig och andra och på så sätt bli lite friare. Dans är också en konstform som du utövar med andra människor – det tilltalas jag av. Jag växte upp i en liten familj så dansen gav mig en känsla av sammanhang och tillhörighet med en större grupp människor.

Jag valde mellan att ägna mig åt dans eller musik. Jag har spelat piano sedan jag var liten och älskar det, men det är ensamt. I mitt arbete som koreograf kan jag kombinera dessa två kärlekar.

För en grubblande person som jag är dans en hälsosam konstform. Den tar mig utanför mitt huvud, får mig att släppa taget om tankarna och bara gå in i känslan. Dans rymmer en mystisk kraft. Den kan få oss att känna sådant som ord inte kan uttrycka, bortom det vi tänker och förstår. Jag tror att den här kraften kan förmedlas från scenen – det är i alla fall det jag önskar min publik – att för en stund släppa taget om rationaliteten och tankarna.

För mig ställer titeln Wild poetry frågor som: Vad är poesi? Vad är poetiskt? Då närmar vi oss samtidigt frågor som: Vad är kultur? Hur berättar vi historier för varandra? Hur kommunicerar vi med varandra? Ur de här tankarna föddes idén om att närma sig barnens instinktiva uttryckssätt. Barn har starka, tydliga känslor och jag försöker skapa utrymme i verket åt sättet de uttrycker sig på. Jag är nyfiken på frågorna. Jag har inga svar och är bara intresserad av att lyfta frågorna och att uppleva dem tillsammans och väcka fantasin.

Det känns som om jag lever i en massiv, överväldigande ström av information. Konstant bombarderad. Mitt arbete kommer alltid att bära en del av mina livserfarenheter ... jag

har en liten förhoppning om att människor kan dela dessa erfarenheter och identifiera sig med dem. Mitt i detta hav av information är möjligheten att vara äkta minimal. Vi lever bland så många sammanblandade definitioner och värderingar att vi har små möjligheter att fullt ut förstå någon annan. Det är en utmaning att lyckas formulera och uttrycka ett tydligt svar och att verkligen bli förstådd, utan filter och missförstånd. Det är därför jag älskar att arbeta med kroppen. Den berättar historien rakt, från den verkliga kärnan som är livet. Den mänskliga integriteten kommer alltid från kroppen. Kroppen bär på en oskyldig sanning.”

Samtalsfrågor

- Vad tror du koreografen Hofesh Shechter menar med “Den mänskliga integriteten kommer alltid från kroppen. Kroppen bär på en oskyldig sanning.”?
- Hofesh Shechter ställer frågor till sig själv. Hur skulle du svara på dem? Vad är poesi? Vad är poetiskt? Vad är kultur? Hur berättar vi historier för varandra? Hur kommunicerar vi med varandra?”
- “Det känns som om jag lever i en massiv, överväldigande ström av information. Konstant bombarderad”, säger Hofesh Shechter. Känner du igen dig?

Dansaren Miguel Duarte berättar.

"Jag tränade gymnastik som liten och hamnade i vägskalet om jag skulle fortsätta investera så mycket tid och kraft i gymnastiken eller om jag skulle välja en annan väg. Till slut bestämde jag mig för att inte dedikera hela mitt liv till gymnastiken. Istället uppmuntrade mina föräldrar mig att börja på en dansskola i Lissabon. Jag uppskattade att dansen hade samma fysiska komponenter som gymnastiken, men miljön är vänligare och inte lika rigid. Du måste förstås vara hängiven och disciplinerad men dansens kulturella aspekter lockad. Det var något jag ville utforska. Det fanns också stora utmaningar i dansen. Jag gick i gång på den tekniska biten och ville kunna utföra allt jag blev ombedd att göra. Jag blev som förälskad och nästan besatt av att bli riktigt bra.

Hofesh Shechter har uppmanat oss att söka efter enkelheten i uttrycken, efter det enklaste sättet att berätta en historia på. Han kräver en hög teknisk nivå, rytm och kunskap, men samtidigt dekonstruerar han allt det för att hitta nya uttryck. Jämför exempelvis med jazzmusiker – de kan improvisera eftersom de är så skickliga musiker. På liknande sätt blir improvisation inom dans en annan upplevelse när du har lärt dig att behärska din kropp och litar på att den kan vägleda dig och hålla dig – då kan du ge dig hän åt de sensationer som uppstår i ögonblicken. Hofeshs arbete inspirerar till både fullständig kontroll och total överlåtelse.

I studion har vi arbetat mycket med att hitta skillnaden mellan att spela en roll och uppleva den. Det är en svår balansgång. Hofesh har inspirerats av hur barn kan vara så engagerade i något att de glömmer allt annat – för att plötsligt gå upp i en annan lek. Vi har utforskat upplevelsen att vara naiva, oskuldsfulla och irrationella och har arbetat med att snabbt växla fokus. Vi söker efter ett tillstånd av fullständig närvaro i varje bild vi försöker kommunicera eller gestalta. En del av rörelsen kommer också ur frustrationen av att inte bli förstådd. Vi försöker förstå hur barn

skulle reagera istället för att låtsas att vi är barn. Hofesh har uppmuntrat oss att undvika att spela teater och istället uppleva, vara och uttrycka något utan att vara för explicita. För mig är det här typiskt för hur Hofesh arbetar.

Hofesh har ett harmoniskt, vänligt förhållningssätt. Han är omsorgsfull, tänkande och tydlig. Samtidigt låter han saker bara hända. Han har kontroll men är bra på att acceptera att med 16 dansare i studion, med olika bakgrund och uttryck, kan man inte detaljstyra. Somligt behöver få hända som av sig självt. Det här tar vi med oss ut på scenen – att både veta precis vad vi gör och våga ta steget ut i det abstrakta.

Jag har lärt mig att uppskatta den rena, oarbetade formen av ett emotionellt uttryck och, paradoxalt nog, utvecklat medvetenhet om min kropp så att jag helt kan kontrollera den. Och jag har lärt mig att finna frihet i båda dessa tillstånd. Jag har varit både mitt livs bästa och sämsta dansare tillsammans med Hofesh. Det du som publik kommer att se är kombinationer av sådant som är noga utarbetat på millimetern och stunder där vi dansare improviserar och tar oss spontana friheter. Hofesh har uppmuntrat oss att våga dekonstruera dansen för att hitta nya uttryck. Men visst är det utlämnande att inte dansa det bästa man förmår utan istället dansa det känslorna berättar i stunden."

Samtalsfrågor

- Tycker du att det märks att koreografen är inspirerad av barns rörelser och fokus?
- På vilket sätt i så fall?
- Kanske såg du något helt annat? Vad?